

Mẫu chuyện về Hồ Chí Minh

TIẾNG ĐỀ NGÀN ĐỜI

Xã hội, đất nước ta hiện nay đang bị lũ "sâu mọt" tham nhũng đục khoét. Chúng ta đều biết kẻ tham nhũng không đại gì "đơn thương, độc mã". Họ "liên kết" vòng vèo móc nối, che chắn gần xa, dự liệu "phòng thủ" có "chiều sâu" khá cẩn thận để nếu vỡ lở thì thường rút dây động rừng, "bó đũa" liên kết tham nhũng khó mà bẻ được...

Dân làm gì có quyền, có chức để tham nhũng. Chỉ có một số "đầy tớ nhân dân" thoái hóa biến chất, đặc quyền đặc lợi mới có "điều kiện" để tham nhũng. Thử xem có bao nhiêu giám đốc, thủ trưởng không kéo bè, kéo cánh, không chiếm đất, chiếm nhà? Thủ trưởng, giám đốc đã thế thì "chiến hữu" đàn em ăn theo "nhào dô" tới số. Có trường phòng ở đơn vị nọ dám tổ chức đám cưới cho con ba ngày đêm liền, cơm "nhà hàng", xe đi không tiếc xăng, bia lon uống không hề đếm! Làm sao họ có nhiều tiền đến thế? Câu trả lời rất giản đơn - tiền do "quà", do "tặng phẩm", do "đền ơn".

Những kẻ tham nhũng đã phá hoại cơ sở vật chất của xã hội. Họ còn phá hoại luôn cả kiến trúc thượng tầng, phá đạo đức, lương tri, nhân cách. Và tội to nhất là họ đã xóa bỏ đi, làm giảm đi, thậm chí cướp mất đi lòng tin của nhân dân vào chế độ, vào Đảng và Nhà nước. Uy tín của Đảng, của Nhà nước ta đâu phải một sớm một chiều mà xây dựng được? Uy tín đó được xây đắp trong nhiều năm của nhiều thế hệ đã hy sinh cả cuộc đời mình để vun đắp nên. Lịch sử nước ta từ năm 1945 đến nay chưa bao giờ "đội quân" tham nhũng lại nhiều như thế!

Trong thư gửi ông Vũ Trọng Khánh năm 1948, Bác Hồ viết: "Ai chẳng muốn cơm no, áo ấm. Nhưng sinh hoạt vật chất hết đời người đó là hết. Còn tiếng tăm xấu hay tốt, còn truyền đến ngàn đời về sau".

Chậm vẫn còn hơn không bao giờ sám hối. Đó là một bài thuốc tốt cho những kẻ tham nhũng.

(Trích "Bác Hồ viên ngọc quý của mọi thời đại". Sách hiện đang sẵn sàng phục vụ tại Thư viện tỉnh Đồng Tháp. Phòng đọc: KAVL17.8376, Phòng mượn: MEVV16.5052 - 5053)